

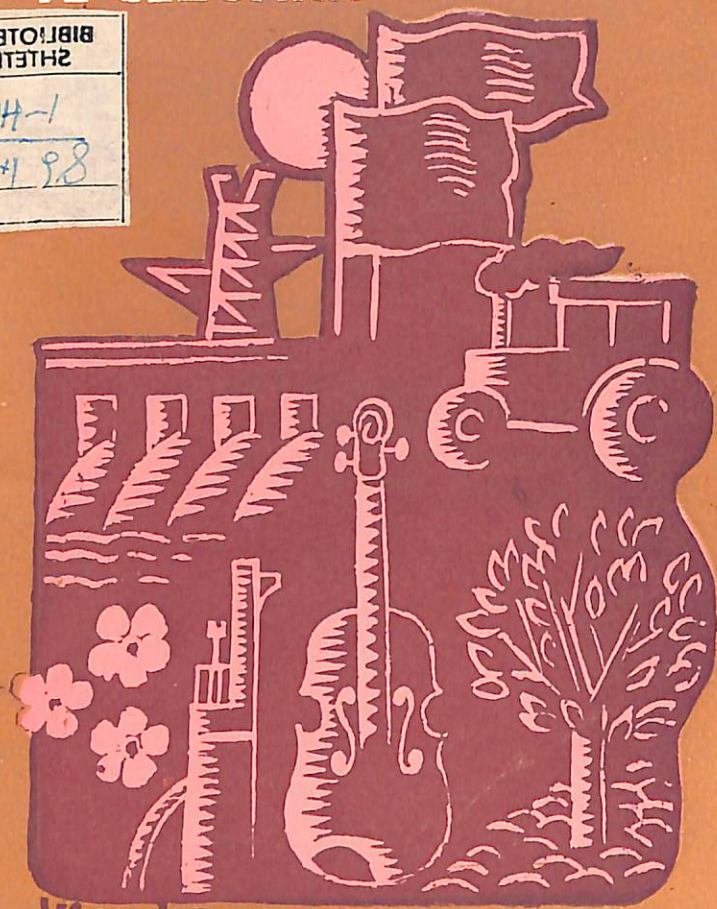
BESNIK MUSTAJ

MOTIVE
TË GËZUARA

AKTIVITETI
BIBLIOTEKA
SHKOLLOR

811-1

17198

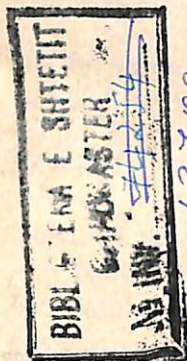
Vjersha

814-
1498

BESNIK
MUSTAFAJ

Motive Të gëzuara

vjersha

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

MUSTAFI
BESHIK

Motive
Të gëzuar

1978

Tirazhi 1500 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-72

Kombinati Poligrafik Shtypshkronja e Re Tiranë, 1978

P Ë R N Ë N Ë N

Kam muaj pa të parë, e shtrenjta ime, e urta.
Të puthurat e tua të fundit, kur më përcolle,
përditë m'i gicilojnë faqet, ballin, buzët.

Përditë lumi i mallit për ty
më rrjedh më i fryrë në zemër.
Malli për ty, në qënien time,
më të rëndë se çdo gjë e ka peshën.

Tani kur i përkulur mbi librat e shkollës jam a mbi
ndonjë vjershë,
më del para sysh fytyra jote
me të qeshurën e veçantë që ka nëna për birin në
buzë.

Rrudhat e ballit e thinjat duket sikur m'i
përsërisin
fjalët që më the, kur u nisa:
— Ardhsh i bardhë!
Dy fjalë me dëshirën e zemrës
brenda.

MBRËMJA E FUNDIT

Dhamë dhe provimin e fundit të maturës.
Nesër në karvanë të gëzueshme
do të na shohin të udhëtojmë drejt hekurudhës.
(Sapo i hekurosëm pantallonat, shamitë e kaltra e bluzat.)

Kjo është nata e fundit konviktore, që na mbledh
në dhomën tonë nr. 26.

Mbi tavolinë janë akoma librat e shkollës,
si përshëndetja e fundit e një kohe që s'do ta takojmë
më kurrë.

I marrim ngadalë, hapim kapakët e tyre me mall,
sikur takohemi prapë me gjithë ato ditë të bukura,
me shqetësimet e gëzimet e tyre të shumta.

MALET ME BLERIM MBULUAR

Me gunën e blerimit tuaj
u mbështollëm,
kur hasmi na i dogji të mbjellat.

Në degët e rrënjët e blerimit tuaj
varëm jetën,
kur na i prishën të mbjellat.

Male shqiptare,
me blerimin e jetës mbuluar,
nëpër shekuj,
istikamet tuaja të gurta
vendlindjet e vendvdekjet tona të
përhershme.

Sot
nëpër trajtat shkëmbore të fytyrës
suaj të mrrolur,

pranë pozicioneve të zjarrit,
pranë minierave, rrugëve
automobilistike,
pranë pemëve frutorë të tarracave,
nëpër kullota, nëpër parqet e
qytezave të sharrëxhinjve
hapim toka të reja,
dhe vigjilojmë.

BALADA E FËMINISË

Tek po më puthte, për të më pushuar
vajin,
nënë ma vranë.

Qumështi i buzëve e lotët e syve
ma mbuluan fytyrën,
m'i mbushën grushtet,
nënës ia derdha mbi plagë,
po gjaku s'iu ndal.

Ma vranë nënën këmishëzinjtë.
Flakë e syve iu rrit në sytë e mi,
zemra e saj hyri në gjoksin tim.

Gjak i asaj zemre në shpirt e në deje
më rrjedh, shkumëzohet e oshëtin si
lumë.

Urrejtja për të gjithë armiqtë
përherë në rritje pa njohur gjumë.

MJESHTRI PLAK I URAVE

Ecën ngadalë mbi urën që ka ndërtuar vetë.

Nëpër rrudhat e ballit
sikur i rrjedhin tërë lumenjtë e vjetër e të rinj,
që brigjet ua lidhi me krahë të hekurt.

Gishtërinjtë i janë holluar e forcuar si ganxha,
shpatullat formën e harqeve të urave i kanë marrë,
nëpër to erozion i ujërave të viteve thyhet.

Në kokë flokët të bardhë, të bardhë,
a thua se i ka mbështjellë shkuma e stërkalave.

FYELLI

Gjashtë të çarat e tij
gjashtë gryka malesh,
ku rrjedhin gjashtë lumenj gjaku
të rënësh
nëpër shtratin e këngëve të trimërisë.

Gjashtë sytë e tij
gjashtë liqene alpine,
ku lahen mëngjeset
e gjashtë muajve më të mirë
të vitit.

Gjashtë dritaret e tij
gjashtë zemra vajzash,
ku buzëqeshin
gjashtë djem të bukur punëtorë.

RRITJA

(Qyteti B. Curri)

Moshatari im,
fëmijëria jote — kinemaja e vogël
me dërrasa pishe.

Në fëmijërinë tënde, fëmijëria ime
duke parë film.

Si binjakë u rritëm.

Ëndrrat për jetën
të bukura si veten.

Mbi supet e bukura të rritjes sonë,
të lumturisë sonë,
duart e Partisë.

Zëri yt
për jetëgjatësinë e këtyre duarve —

betim.

Në zërin tënd, i shkrirë me mish e me kocka —
zëri im.

MOTIV I GËZUESHËM

Sa i bukur na çeli në sy ky mëngjes prilli.
I shkundën kumbullat lulet e tyre,
petalet rreth gushe ia bënë kurorë
e vesën mbi qerpikë ia vunë nuses së re.
E shtrydhi rrushi mushtin e tij
e me të ëmbël ia lagu buzët,
degët e gjata i përplasën arrat,
sikur domin të na e mbanin ritmin e valles.

U derdh gazi ynë, u përplas në fyell,
në këngë të hareshme iu ngritën stërkalat,
daullja plasi t'i dalë sharkisë para,
në zemrën e çiftelisë qeshin vajzat.

NATË DHJETORI

Qielli i verbër i natës së dhjetorit
është ulur aq poshtë, sa peshon mbi
kokën time,
e shiu i hollë,
shiu i ftohtë i bjeshkëve,
përplasat mbi faqet e mia e mbi pushkën
time.

Syri im i pagabueshëm, tek shënjestra,
kontrollon gjithçka që lëviz brenda horizontit
të maleve;
që nëpër shtëpitë e bardha t'u qeshin sytë
fëmijëve,
që me ajër të lirë të mbushin gjoksin këngët e
bjeshkët,
që kthjelltësia e Vrellës së Shoshanit të mos
mbytet me gjak,
që lapidarët, bustet e monumentet e të rënëve
ta ndiejnë veten të qetë...

Sonte në këtë natë dhjetori,
faqja ime dhe faqja e pushkës
ngrohin njëra tjetrën.

IMPRESSION

G Ë Z I M

Ai gjithë natën e kaloi mes dhëve të tufës së tij.
Zëri i vogëlushit të porsalindur i vinte e i
bashkohej me blegërimat e qingjave.

I përkëdhelte qingjat
me dashurinë për vogëlushin që akoma s'e
kishte parë
e ndiente t'i gufonte zemra,
si para faqeve të kuqe të djalit të tij.

Lumturia e koloviste në krahët e ngrohtë të
këtë bari që sonte u bë dhe baba. saj

BUJKESHAT MALËSORE

(Vajzave të shkollës së mesme bujqësore, Tropojë)

Copëza të bukura të peizazhit malësor,
erdhët e mbushët korridoret e shkollës.

Nuk ke kurrsesi të mos e ndiesh gëzimin e tyre,
nga vet mënyra se si qeshin,
që të kujton stinën kur çelin lulet.

Tani sytë iu qeshin nënave, kur ju shtrëngojnë në
krahë,
buzët iu dridhen, kur ju puthin faqet-mollë.

Gëzohen ato se vajzat u rritën shtojzovalle
bjeshkësh
e bujkështa të mira u bënë siç i patën
ëndërruar.

TRAKTOR ET

NË SALLËN E TEATRIT TË OPERAS DHE BALETIT

I shoh bashkëfshataret e mia belholla e këmbëshpejta,
sa bukur e rrotullojnë vallen edhe këtu në sallën e
Teatrit të Operas dhe Baletit
e bëjnë që gjithë zemrat e spektatorëve
me ritmin e daulles së tyre të rrahin.

Zërat e tyre shkrirë në tingujt e çiftelisë e të defit,
të pastër po aq sa edhe sytë e tyre të mëdhenj,
gurgullojnë, mbushin sallën,

Oshëtimën e ortiqeve që copë-copë bëhen në grykën e
Dragobisë,
m'u duk se dëgjove.

~~74257~~
13493

TRAKTORËT

(Traktoristëve të SMT-së B. Curri)

Kur erdhët për herë të parë këtu në bjeshkë,
malësia ju këndoi një këngë të vjetër lahute.

Ju i kënduat një këngë të re,
(refrenin e jetës sonë)
me lëmin mal mbushur duaj gruri

e misri.

Tani të parët ju e ndieni mugullimin e pranverës
e të parët e përshëndesni ardhjen e gjelbër të saj.
Tokës së ngopur me ujërat e bardha të borës,
gjirin e vlagët ia mbushni me farën e drithit.

Në stinën e korjeve,
kur kallinj të e shëndetshëm të grurit e të

misrit

mbushin hambarët;

zemra juaj e metaltë
në zemrën e malësorit ka pjesën e saj

të gëzimit.

ÇDO FJALË...

Çdo fjalë e saj aromë jodi ka,
çdo fjalë e saj
diçka nga natyrë e bregdetit më fal.

Ulen në shpirtin tim malësor
klithma çafkash me shkumën e valëve
në krahë,
buzëmbremje të bronzta,
mëngjese të kaltra
e hëna në Jon duke u larë.

Në gjumë më vuri një këngë e vonuar
peshkatarësh,
në dy krahë pulëbardhash m'u përkundën
ëndrrat

e kur u zgjova,
një tufë stërkalash thërrmuar mbi shkëmb,
m'u derdhën mbi sy e mbi faqe...

ME PRILLIN QË PO VINTE

Mbrëmë tek po shkoja, për të marrë turnin
e tretë në minierë,
prillin që po vinte takova
e me prillin gojarisht bisedova.

I fola për të gjithë shokët e mi
të nëntokës,
për iniciativat, tejkalimet e gëzimet e
tyre të shumta,
për dashuritë e reja e për dasmat
për fëmijët e bukur që të katër stinëve
qytezës sonë i japin ngjyrat e pranverës.

EDNË BLOKUN E MOLLËVE

Për hapjen e mbjelljen e tij punuam të gjithë,
të kujtohet?

Unë thashë se i shoh tërë lulet e këtyre pemëve,
të pluskojnë në bukurinë e fytyrës sate,
ti veç qeshe e shtatin tim të kenë,
mollëve që po mbilleshin u urove.

Tani kur të dy në hijen e tyre shëtisim
ndiejmë se dashuria e bardhë dhe e freskët
si lulet e këtyre mollëve na mbeti.

MBRËMJA E PARË NË JEZERCË

Mbrëmë mbi malin e Jezercës i ngritëm çadrat
tona gjeologe.
Muzgu malësor i çuditur e i gëzuar e mbështolli
qytezën tonë.

Mbrëmë për së pari u njohëm me këtë tokë.
Ajo na uroi mirëseardhjen
duke na mbështjellë me aromë lëndinash
e me ujë të akullt bore na gostiti.

...

Këto çadra të vogla,
këto trokëllima çekiçësh mbi gurë,
këto të qeshurat tona,
janë gugatjet e para të një qyteti të
bukur minator
këtu mes maleve.

ÇIKA E MALËSISË

Merrja dhe një herë, o moj të lumtë goja,
këngëtarja jonë me shpirtin çifteli.

Erërat e malit e ndalin vrapin,
Valbona s'i rreh brigjet, ka frikë se bën
zhurmë

e hidhet zemra me zërin e këngës:
«O kërce, moj çikë, moj çikë malësie...»

E lehtë si flladi kënga hap krahët,
nëpër lulet e syve të çikave bujkështa ndalet
e petalet ua lan me vesë të kthjellët.
Lumturia e tyre këndon këngën e saj:
«O se të drejtat, çikë, o na i dha Partia...»

Ushtimëmadhe si pushka kënga përhapet.
Nëpër zemrat e burrneshave malësore hyn
e me gojën e saj e të tyre piskat:
«O Partisë besën ia kemi dhënë për jetë...»

Këndo, shoqe, e bardha gojë të lumtë,
çika e malësisë me shpirtin çifteli.

MARSHI I POEZISË SË VËRTETË

Jam këngëtarja më krenare e botës,
i këndoj njeriut të ri të botës së re.
Mbaj mbi vete barrën e shqetësimeve të
kohës,
në zemrën time e kuqe dashuria e vërtetë.

Zgjasin turinjtë izmat të më kafshojnë,
në trupin tim të fortë u ngelen
dhëmbët.

Jam këngëtarja më e lumtur e botës,
komunizmi më mbush përherë me
shëndet.

Hije poeziqkash që prej një mijë
shekujsh
thyhen nga pesha e hapit tim të hekurt.

VENDI I BUKURISË

Gjithkush që rri qoftë edhe një çast këtu,
ndien se shumë gjëra prej teje ka marrë.

Se ti, Fierzë,
je bërë vendi i bukurisë së kumbimit,
i të qeshurës së punëtorit
e i lëvizjes së vrullshme të automjeteve të
ngarkuara
me trupin e ardhshëm të digës,
më shumë se i bukurisë së ashpër të maleve, i qiellit
të kaltër
e i breglumit të zhveshur,
ku gurzit e bardhë duken si pikat e ngurtësuar
të lotëve
të nënës malësore,
që rendte flokëlëshuar anës ujërave të turbullta
që kishin marrë kufomën e djalit të saj,
vrrarë në gjak.

Forca e klasës
hapësirën e kësaj luginë e shndërroi në një zgavër
gjigante sharkie;
nesër me tinguj dritash do na i mbushë rrugët
e gjera
e dhomat e shtëpive.

VERDI I BUKURISË

P È R G J I G J E

(Një shokut, që i shkruante të atit ta
largonte nga kantieri verior)

Veç ta shihje tët atë si u bë duke lexuar
letrën tënde;
zymtësia e një muzgu dimri iu shkund mbi
fytyrë

e murrizët e shqetësimit
iu ngulën thellë e filluan ta brejnë.

Pra, të ishte mërzitë jeta e kantierit.
Shkëmbinjtë e këtyre fjalëve
u rrokullisën thershëm mbi shpirtin e tij
prej komunisti

e balta e tyre
iu duk sikur ia nxiu plagët e marra në luftë.

I kërkoje t'i «luante miqtë» për të të tërheqë
prapë në Tiranë.

Secila nga këto fjalë paska pasë nga një urë
të ndezur në ballë,
se përnjëherë
zemërimin të tij i dhanë zjarr.

Këtë mos e prit prej tij as sot, as mot
e dije,
po të të kishte pasë atë çast pranë,
do të të jepte një shuplakë të rëndë,
sa të të nxirrnin sytë xixa,
se për këtë socializëm ai ka ngrënë edhe
hekur me dhëmbë...

VIOLINISTES MALËSORË
PA DASHURINË E SAJ

Pesha e kohës,
siç provon qëndresën e lidhjeve të çeliqueve,
provon dhe qëndresën e dashurive.

Sot që mbarova shkollën,
e nesërmja m'u shfaq në vizionin e gjelbër
të fshatit tim malësor.

Ajo s'e deshi këtë fshat,
po fshati janë prindërit e mi, vazhdim i tyre unë.

E pata tepër të vështirë, po nuk ngurova.
Braktisa një dashuri dritëshkurtër,
dashuri sakate, pa këmbë e krahë,
për fshatin tim
që në krahërorin e tij rritë dashuritë
e vërteta të mëdha.

VIOLINISTES MALËSORE

A të kujtohet kur u nise?
Të gjithë bashkëfshatarët kishin dalë të të
përcillnin
të mallëngjyer e të gëzuar se ti do të bëheshe
artiste.

Nga qielli i rimtë varej një re e vogël, e
bardhë,
sikur ta dhuronte vendlindja
grykëses së shkollës për t'ia bërë jakë.

Edhe sot kanë dalë të gjithë të të presin,
mirënjohës se ua mbajte fjalën e dhënë,
krenarë se të kanë çikën e tyre.

Në mbrëmje do të vënë në mes të fshatit
të këndosh me violinën tënde;
në këngën tënde mbështetur mbi supet e
bjeshkëve,

TEK VARREZAT E DËSHMORËVE

Vijmë këtu të çmallemi me ju, shokë të rënë,
ne të rinjtë shkollarë,
që ju kemi njohur vetëm në këngë.

Ju sikur na merrni për dore e na fusni nëpër
ditët tuaja,
me barkun petë nga uria,
me gjoksin plagë nga torturat.

Ju sikur na merrni për dore
e na fusni nëpër ditët lavdimëdha partizane,
këmbëpërgjakur marshimeve,
mishradjegur betejave.

Vijmë këtu e hyjmë tek njëri tjetri.

Ju jeni të lumtur
se në zemrat tona e gjeni më të gjallë se kurrë
prushin e luftës së klasave
e në fytyrat tona
vazhdimin e ligjshëm të buzëqeshjeve që jua
preu në mes plumbi.

SHOKU YNË HERO

(Vite Gani Zaimi)

Shokun na u vonove lotet!

I fortë luftoi në tërë luftë e këngëve për tek ti

Fortuna si një egërsë pjakë i shterran fortaj
e u plagit.

U llogariti me tërë e kooperativë u këtyre

tani po milet.

Shokun për

U ndien, tani të ketori me tërë se shok

Dyert i lamë vishmonë të hapura

se vjetër

Shokun xaxë për YLLI

SHOKU YNË HERO

(Ylli Gani Zaimit)

Shumë na u vonove sonte!
I kemi lëshuar të tëra isot e këngëve për tek ti.

Furtunës si një egërsirë plakë i shteruan forcat
e u platit.
Ti fitove mbi të. Tufa e kooperativës u kthye e
tani po milet.

Kthehu pra!

...

E ndiejmë, tani të kemi më tepër se shok.

Dyert i lëmë gjithmonë të hapura,
se vjen ti...
shoku ynë hero, YLLI!

NDËRSA ANILA FESTON

Ndërsa Anila katërvjeçare feston ditëlindjen,
mbi qytën e pushkës së babait të saj,
në një llogore në lartësinë, ku buron Valbona,
era e akullt e alpeve kokën përplas.

Sikur edhe një çast ta mposhte babain gjumi
e faqen ta mbështeste mbi tokën e butë,
pushkët e hasmëve që skërmiten matanë,
gëzimin së bijës do ia përgjaknin që në buzë.

MBRËMJE MAJI NË ELBASAN

O ç'mbrëmje e ëmbël maji,
kjo që u ul sonte mbi supet e selvive
e mbi petalet e bukura të karakaftëve,
Elbasan!

Tek portë e kalasë kanë dalë prapë kumriat
krahëbardha,
të përcjellin ditën e sotme
e rreth gushë t'i varin një gjerdan me këngët
e tyre të rralla.

Kashta e Kumtrit e Arusha e Madhe,
fëmijëve iu dukën si stërkala çeliku të shkrirë,
që në hapësirë
flladi i majit i mban pezull.

GJARPËR ME SHTATË KRERË

Gjarpër me shtatë krerë,
(dorë e fshehur e armiqve të kobshëm)
në emër të zotit e të zakonit të maleve,
zemrat malësorëve ua hëngre
me dhëmbët e njëri-tjetrit.

Sot që t'i kemi prerë të shtatë krerët,
i dëgjojmë më qartë se kurrë klithmat e
kullave të shumta,
që në shekuj dyert ua mbylle me gardh
ferrash.

S'ti bëjmë hallall kurrë jetët që na more,
kokëprera nga duart tona,
hasmëri.

L A R G I M I

Një muaj rresht
këtu punuam e hodhëm shtatin e pritës.

Tani po largohemi.
Si krahë të kaltër zogjsh
tenden në erë
shamitë tona të aksionit,
sikur shkruajnë në hapësirë
fjalët më të ngrohita të lamtumirës.

Po largohemi. Vrullin, gjallërinë,
gëzimet, të qeshurat e këngët tona
i presin kantieret e tjera.

VËNDIMI YNË SUBLIM

Na sulej hasmi i veshur me zjarr e çelik,
në shkretëtira hiri fshatrat na i kthente.

Krojet e pusët shteronin,
i pinte urrejtja e tokës për armiqtë.

Nga rënkimet e truallit nën këmbën e huaj
nëpër arat tona djerr mbinin ferrat.
si mallkim.

... E ne nëpër male

pritë më pritë rendnim:

— Ja të vdesim, ja të rrojmë për LIRI!

... Vendimi ynë sublim.

HAXHI GASHIT

Ç'kaherë s'të kemi parë as ne, as bjeshkët,
në ballin tonë e të bjeshkëve është thelluar
një rrudhë malli.

Veç për ditë
ta dëgjojmë zërin tek këndon e oshëtin
luginave e qafave.

«Mos m'i lidhni sytë me shami,
flakën e pushkëve dua ta shoh me sy,
se s'jam turk rritë n'Anadoll,
jam shqiptar rritë në Shqipëri».

...

Dy lisa bjeshke janë rritë mbi varrin tënd,
ti vetë lis bjeshke,
rrënjët hedhur nëpër zemra e këngë.

SHËTITORJA E KANTIERIT

Kjo është rruga e vetme e kantierit tonë.
Gjithë ditën mbi ballin e gjerë
ndien vërshimin e hapave, zërave,
vërshimin e këngëve me ritmet e punës sonë
e nga pesha e makinave të ngarkuara i dridhen
tëmthat.

Në mbrëmje,
e shkruftuar në ngrohtësinë e të qeshurave
e të bisedave tona
tek shëtisim pas pune,
e shkruftuar në ngrohtësinë e gëzimeve tona,
shpin trupin e tendosur nga dita.

M A L L I

*(Letrat e një malësori dërguar në-
nës së tij nga burgjet e Turqisë, ku
e kishin syrgjunosur.)*

O nëna ime e mjerë, nëna ime e mirë,
qyqe fillikat ngelur larg në bjeshkë,
vijne e shkojnë pranverat, jetën përtërijnë,
veç gëzimit tënd s'i blerojnë një gjeth.

Në dritare të burgut vjen hëna për natë,
e hollë, e verdhë si një flegër ftoi,
unë e pyes për ty, ajo s'thotë një fjalë,
qafën e theftë në një breg përroi.

O nëna ime e mirë, nëna ime trime,
ç'më gëzove sonte, paske dalë komite.

Mos e lerë të ftohet tytën e pushkës,
zjarre sa për dy i duhet të ndezë!

O nëna ime trime, komite burrneshë,
të gjithë djemtë që sot burrërohen malit,
në vendin tim do t'i keshë!

M A L L I

Illegible mirrored text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

O nëna ime e mjerë, nëna ime e mirë,
qyrtë lullikë meqenëse jeni nënë,
vijnë e shkojnë prapëprapë, jeta përjetë,
vetë gjatë këndit të detyrës në gjatë.

Me ditën të ditës, vjen kënaqësi,
e bëjnë e vërshë si një lëvizje të fortë,
në të parën për të, në të dytën në të tretën,
për të tretën në të katërtën.

O nëna ime e mjerë, nëna ime trime,
e më gëzove s'është paske dhe kënaqësi.

Sho e lere të llohet vërtet e pashkëlqyer,
këtë të për të i dritë të mjetit!

LIRIKË PËR ARDHJEN E PRANVERËS

Sythet e tërfilit, të luleve e të barit të njomë,
pinë ujërat e borës.
Në verë tërfili e bari do të jenë qumështorë
për dhentë,
lulet të bukura për t'i bërë kurorë
e tufa.

Zogjtë si shpërthimi i parë i gëzimit
pranveror
dolën nga të çarat e gurëve e të pemëve;
nga majëtelat e telefonëve
ardhjen e stinës së dashur e përshëndetën me
cicërima gazmore.

Lumenjtë e fryrë
u derdhën më vrullshëm në turbina,

në mbrëmje më shumë drita patëm në
dhoma.
Vajzat e dashuruara u bënë më ëndërrimtare,
djemtë erdhën në takime më të gëzuar, po më
seriozë.

PASQYRA E LËNDËS

Për nënën	3
Mbrëmja e fundit	4
Malet me blerim mbuluar	5
Balada e fëminisë	7
Mjeshtri plak i urave	8
Fyelli	9
Rritja	10
Motiv i gëzueshëm	11
Natë dhjetori	12
Impresion	14
Gëzim	15
Bujkeshat malësore	16
Në sallën e Teatrit të Operas dhe Baletit	17
Traktorët	18
Çdo fjalë	19
Me prillin që po vinte	20
Në bllokun e mollëve	21
Mbrëmja e parë në Jezercë	22
Çika e malësisë	23
Marshi i poezisë së vërtetë	24
Vendi i bukurisë	25
Përgjigje	27
Pa dashurinë e saj	29

Violinistes malësore	30
Tek varrezat e dëshmorëve	32
Shoku ynë hero	34
Ndërsa Anila feston	35
Mbrëmje maji në Elbasan	36
Gjarpër me shtatë krerë	37
Largimi	38
Heroike	39
Vendimi ynë sublim	40
Haxhi Gashit	41
Shëtitorja e kantierit	42
Malli	43
Lirikë për ardhjen e pranverës	45